

The Holy See

DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II ALLA CHIESA ORTODOSSA DI BULGARIA

Lunedì 26 maggio 2003

Почитаеми Митрополити и Епископи,
Г-н Министър председател,
Скъпи Братя,

1. *"Благодат вам и мир от Бога Отца нашего и от Господа Иисуса Христа"/Еф. 1,2/.*

С радостни чувства ви отправям много често повтаряния от Апостол Павел поздрав, за да възкреся пред вас името на Бога, Отеца на славата, който просветлява очите на сърцето, за да разберем в що се състои "надеждата" на призиваните в Христос /Еф. 1, 18/ и колко е безмерно величието на Неговата "мощ" в нас, които вярваме чрез действието на крепката Му сила" /Еф. 1. 17-19/.

Днешната среща действително ни призовава към надеждата. С признателна душа усещаме мощната сила на Онзи, който може всичко и въпреки човешките препятствия излива Своята благодат. Чувстваме нарастващото желание за по-дълбоко общение между нас и с по-голяма яснота виждаме пътя, който трябва да извървим.

Надеждата е дълбоко основателна, тъй като не се срещаме за първи път, а след една година от посещението ми в София. На 24 май миналата година в Патриаршията изпитах радостта да се срещна за първи път с Негово Светейшество Максим. Това бе братска среща изпълнена със силата да предизвиква други подобни срещи. Ближният се опознава по-добре, чрез скъсяване на дистанцията. Създава се подходяща среда в която нараства взаимното доверие, което е предварителното условие за разбирателството, мирното съжителство и общението.

2. Никога няма да забравя посещението ми във вашата Земя! Моля да предадете на Негово

Светейшество Максим моя вълнуващ спомен, подхранван от молитвата и Му подновите изразената от мен духовна близост в желанието за по-скорошното пълно единение между православни и католици. Прибавям и моя сърдечен поздрав непосредствено след тържествените чествания в София по повод 50-та годишнина от възстановяването на Българската патриаршия.

В началото на новото хилядолетие задачата на Негово Светейшество Максим, Православната църква в България и Светия Синод е много отговорна. В момент когато България, устремена към разширена Европа, се открива за новото е нужно да се съживи богатото духовно и културно наследство на Църквата и българската нация, което е плод на чудотворното евангелизаторско дело на Солунските братя Кирил и Методий, чието наследство след единадесет века представлява и остава за славяните по-дълбоко и по-силно от всяко разделение. */Апостолическа енциклика Славянските Апостоли, 25/.*

3. В стремежа отново да се предложи на новите поколения на достъпен език делото на Кирил и Методий – мост между различните народи – Православната църква в България на свой ред може енергично и чрез прекия си опит да обнови евангелската интуиция на Светите братя, според които различните жизнени условия на живот на отделните християнски църкви *никога не могат да оправдаят различията, несъгласията и разделенията* в изповядването на единната вяра и в практикуването на милосърдието */Славянските апостоли, 11/.* Както четем в негово житие, малко преди смъртта си, тук в Рим, Кирил се обръща към Господа със следните думи: "Направи от тях Господи един избран народ, единен в истинската вяра и автентичното учение; нека Твоята църква да расте и обединява всичките си членове".

Това послание на вярата, така силно вкоренено във вашата култура и в същността на вашата Църква е и остава цел за постигане, за да могат християните от Изток и Запад изцяло да се съберат и още повече да засияе *плерома на католичността* на Църквата.

Скъпи братя ! Вашата делегация е тук в Рим и поради още една причина. Преди всичко, датата на визитата съвпада с честването на празника на Св.Св. Кирил и Методий, според действащия в България календар. Освен това и за да припомни първата годишнина от посещението ми в София и незабравимата среща с Негово Светейшество Максим. Благодаря за този знак на внимание и братско уважение!

4. Вие се намирате в Рим и поради още едно радостно обстоятелство: тържественото откриване на ползването за богослужебни нужди на църквата *"Св.Св.Викентий и Анастазий"* на площад Фонтана ди Треви. Проведената на 24 май молитвена среща придоби тържествен характер с многобройното присъствие на висши членове на Светия Синод на Православната църква в България, на Н.Пр. Симеон Сакс-Кобурготски, министър председател на българското правителство и различни представители на Светия Престол и

Римския викариат начело с моя представител кардинал Валтер Каспер, председател на Папския съвет за насърчаване на християнското единение. Знаем, че българската община с нейния духовен ръководител *про темпоре* са приети по братски в църквата "*Св.Св.Викентий и Анастазий*", станала годна за литургичното и пастирско служение за православните българи в Рим. Това е показателен пример за църковно споделяне, който има за мен голяма стойност.

5. Ако действително искаме напредък по пътя на обновеното общение трябва да вървим по стъпките на *Св.Св. Кирил и Методий*, заслужили признателността и доверието на римски папи, на цариградски патриарси, на византийски императори и на различни князе на новите славянски народи. */Славянски Апостоли 7/*. Това показва, че различията не винаги поражда противоречия. Братското споделяне, базирано на взаимното зачитане на нашите законни различия, може да бъде стимул за по-добро опознаване и сътрудничество и в други среди и обстоятелства при всеки удобен случай. Нека това бъде и доброто пожелание за бъдещето на нашите отношения! За това отдавам благодарност към Господа, като прося от Него да благослови нашите стъпки по поетия път.

Благодаря от сърце за вашето посещение. Желая да уверите Негово Светейшество Максим в моите постоянни молитви към Господа. Нека Бог благослови Него, всички вас и обичния български народ.